Dosarul nr. 1ra-36/2017

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

31 ianuarie 2017 **mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, declarat de avocatul Costea Irina în numele inculpatului

Susarenco Dumitru Gheorghe, născut la 17 decembrie 1977, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Coșbuc, 16.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 03.10.2014 -09.06.2015;
Instanţa de apel: 22.09. - 09.12.2015;
Instanţa de recurs: 04.08. - 31.01.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iunie 2015, Susarenco Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat, cu aplicarea art. art. 34, 82 Cod penal:

- în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- în baza art. 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani;
- în baza art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani;
- în baza art. art. 44, 217^2 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsa definitivă 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la inculpatul Susarenco Dumitru în beneficiul reprezentantului părții vătămate SRL „Shan Lian International Group”, suma de 810 lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la inculpatul Susarenco Dumitru în beneficiul părții vătămate Tuhari Elena, suma de 5350 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Rotari Alexandr, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, *în fapt* că, Susarenco Dumitru, la 20 septembrie 2013, între orele 12:00-13:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acţionând cu intenţie directă, prin acces liber a pătruns în biroul nr. 5 al Incubatorului de afaceri a ASEM amplasat pe adresa str. Bănulescu-Bodoni, 59, mun. Chişinău şi a sustras geanta ce aparţine lui Tuhari Elena, cu portmoneu din piele la preţ de 550 lei, în care se aflau mijloace băneşti în sumă de 4800 lei, două carduri bancare de la BC „Victoriabank" SA, permis de conducere şi buletin de identitate, toate pe numele ultimei, cauzându-i în rezultat părţii vătămate, Tuhari Elena o daună în proporţii considerabile, în sumă de 5350 lei.

Tot el, la 10 noiembrie 2013, aproximativ la ora 09:15, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta marketului „Everest" amplasat pe adresa mun. Chişinău, str. V. Alecsandri, 143, tainic a sustras trei casete de ras marca „Gilette" la preţul 810 lei, cauzându-i astfel părţii vătămate ÎCS „Shan Lian International Group" SRL, o daună materială.

Tot el, aproximativ la ora 18:00, în cadrul petrecerii măsurii speciale de investigaţii pe cauza penală nr. 2014021101, pornită în baza art. 217^1 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, de comun acord şi împreună cu Rotari Alexandr, aflându-se pe adresa str. Cojbuc 16, ap. 14, mun. Chişinău, urmărind scopul înstrăinării substanţelor psihotrope, a produs, preparat, prelucrat şi păstrat substanţe psihotrope, iar ulterior a înstrăinat ilegal investigatorului sub acoperire cu date cifrate „Canalî Andrei Petru", o seringă cu volumul de 5 ml, în care se afla 2 ml soluţie de metamfetamin în formă lichidă, contra sumei de 250 lei, care conform raportului de expertiză chimică nr. 7081 din 18 august 2014, s-a constatat că lichidul din seringa prezentată, ridicată de la investigatorul sub acoperire cu date cifrate cu numele „Canalî Andrei Petru", de pe adresa mun. Chişinău, str. Cojbuc, 16, ap. 14, reprezintă soluţie de metamfetamină în cantitate de 2,0 ml, preparată artizanal din efedrină care se atribuie la substanţele psihotrope.

Tot el, având intenţia de a prepara, prelucra şi păstra substanţe narcotice şi psihotrope pentru consum personal, acţionând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale a preparat, prelucrat şi păstrat la domiciliul lui Rotari Alexandr, amplasat pe adresa str. Cojbuc, 16, ap. 14, mun. Chişinău, în perioada nedeterminată de timp până la 15 august 2014, aproximativ la ora 19:00 substanţe narcotice şi psihotrope, dată la care, în cadrul petrecerii acţiunilor de urmărire penală - percheziţia pe cauza penală nr. 2014021101, pornită în baza art. 217^1 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, au fost depistate: nouă seringi cu volumul de 5, 10 şi 20 ml, în fiecare seringă se afla o substanţă lichidă de culoare galbenă, un pacheţel în care se află o masă vegetală de culoare verde mărunțită; un ceainic cu depuneri de culoare cafenie; care au fost împachetate şi sigilate într-un pachet din polietilenă şi remise în adresa CT-C şi EJ al MAI, pentru efectuarea expertizei

chimice.

Conform raportului de expertiză nr. 083 din 28 august 2014, s-a stabilit că masa vegetală uscată, ridicată la 15 august 2014, în cadrul percheziţiei la domiciliul lui Rotari Alexandr amplasat pe adresa str. Cojbuc, 16, ap. 14, mun. Chişinău, reprezintă marihuana cu masa de 2,41 gr (masă uscată).

Lichidul din şapte seringi, din flaconul de sticlă, ridicate din acelaşi loc, reprezintă soluţie de metamfetamină în cantitate totală de 18,4 ml preparată artizanal din efedrina, care se atribuie la substanţele psihotrope.

În depunerile de pe ceainic şi de pe bucăţile de hârtie, ridicate din acelaşi loc, s-a depistat fosfor roşu, care se atribuie la precursorii substanţelor narcotice şi psihotrope.

În substanţa sub formă de cristale de culoare violet-închis, din borcanul de sticlă, ridicată tot de pe aceeaşi adresă (20,02 gr), au fost depistaţi ioni de „MN2+”.

Conform listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe, depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de 2,41 gr., de substanţă narcotică - marihuana reprezintă proporţii mari, de asemenea 18,4 ml., soluţie de metamfetamină, preparată artizanal din efedrina, reprezintă proporţii mari.

Tot el, având intenţia de a păstra precursori în scopul producerii şi prelucrării substanţelor psihotrope, acţionând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, a păstrat împreună cu Rotari Alexandr la domiciliul ultimului amplasat pe adresa str. Cojbuc, 16, ap. 14, mun. Chişinău, în perioada nedeterminată de timp, până la 15 august 2014, aproximativ la ora 19:00, precursori, şi anume, fosfor roşu, dată la care, în cadrul petrecerii acţiunilor de urmărire penală - percheziţia pe cauza penală nr. 20140211001, pornită în baza art. 217^1 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, au fost depistate: un ceainic cu depuneri de culoare cafenie şi 8 fragmente de hârtie cu depuneri de culoare brun-roşietică; o foaie de ziar îmbibată cu substanţă de culoare cafenie, cu miros înţepător; un borcan din sticlă transparentă, astupată cu dop metalic, în care se aflau cristale de culoare violet-închis; nouă seringi cu volumul de 5, 10 şi 20 ml, în fiecare seringă aflându-se substanţă lichidă de culoare galbenă, care au fost împachetate şi sigilate într-un pachet din polietilenă şi remise în adresa CT-C şi EJ al MAI, pentru efectuarea expertizei chimice.

Conform raportului de expertiză nr. 7083 din 28 august 2014, s-a stabilit că lichidul de 18,4 ml, din şapte seringi, din flaconul de sticlă, ridicate din acelaşi loc, reprezintă soluţie de metamfetamină în cantitate totală de 18,4 ml preparată artizanal din efedrina, care se atribuie la substanţele psihotrope.

În depunerile de pe ceainic şi de pe bucăţile de hârtie, ridicate din acelaşi loc, s-a depistat fosfor roşu, care se atribuie la precursorii substanţelor narcotice şi psihotrope.

Pe suprafaţa fragmentului de ziar, ridicată în acelaşi loc, au fost depistaţi ionii de iod, care la categoria substanţelor narcotice, psihotrope şi/sau precursorii acestora nu se atribuie.

În substanţa sub formă de cristale de culoare violet-închis din borcanul de

sticlă, ridicat tot de pe aceeaşi adresă (20,02 gr), au fost depistaţi ioni de „MN2+”.

Potrivit Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe, depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de 18,4 ml, soluţie de metamfetamină preparată artizanal din efedrina, reprezintă proporţii mari.

Conform Legii R. Moldova nr. 382 din 06.05.1999 „Cu privire la circulaţia substanţelor narcotice şi psihotrope şi a precursorilor”, Convenţiei unice asupra drogurilor din 1961, Convenţiei ONU contra traficului ilicit de stupefiante şi substanţe psihotrope din 1988 şi Lista nr. 1 aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor şi listelor substanţelor narcotice, psihotrope şi precursorilor acestora”, supuse controlului, fosforul roşu reprezintă precursor al substanţelor stupefiante (narcotice) şi preparatelor psihotrope, aflate sub control pe teritoriul R. Moldova.

3. ***Inculpatul Susarenco Dumitru,*** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece în speță nu au fost acumulate probe care ar dovedi vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, învinuirea s-a bazat pe declarațiile părții vătămate, iar pe capătul de acuzare în baza art. 217^1 alin. (3) Cod penal, nu au fost administrate probe care ar confirma că acesta a realizat droguri, în afară de declarațiile agentului sub acoperire, care nu a fost audiat în ședința de judecată.

3.1. ***Avocatul Costea Irina în numele inculpatului,*** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, cu condamnarea inculpatului în baza art. art. 186 alin. (1), 217 alin. (3) lit. b), 44, 217^2 Cod penal, la o pedeapsă mai blândă.

În susținerea cerințelor sale, apărarea a invocat următoarele argumente:

- cu privire la capătul de învinuire privind săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, inculpatul vina în săvârşirea acestei infracţiuni nu a recunoscut-o, cele invocate de inculpat sunt confirmate prin declaraţiile martorilor audiaţi în cadrul şedinţelor de judecată, cât şi de faptul că, la 15.10.2013 când Susarenco Dumitru a fost audiat în calitate de bănuit pe acest capăt de învinuire, acesta a fost adus de la domiciliu de către colaboratorii de poliţie, deoarece se deplasa cu greu, doar cu ajutorul cârjelor speciale;

- pe capătul de învinuire privind comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, apărarea a invocat că nu a fost realizată latura obiectivă a infracţiunii, deoarece inculpatul Susarenco Dumitru nu a transmis cu titlu gratuit sau oneros în posesia unor alte persoane careva substanţe psihotrope, mai mult, el nu a săvârşit activităţi ilegale privind circulaţia substanţelor narcotice, psihotrope sau a precursorilor;

- nu a fost realizată nici latura subiectivă a infracţiunii, deoarece lipseşte intenţia directă prin care inculpatul ar fi urmărit producerea, prepararea,

distribuirea, transmiterea substanţelor psihotrope în posesia altei persoane;

- soluţia primei instanţe a fost luată în lipsa probelor concludente de vinovăţie a lui Susarenco Dumitru în săvârşirea faptelor imputate, ori întreaga listă a probelor prezentate de către acuzatorul de stat au avut la bază declaraţiile părţii vătămate Tuhari Elena, ale martorilor Sofroni Grigore, amicul părţii vătămate, martorilor Ivan Nereuţă, Tverdohleb Alexandru, Cumpanici Andrian, ofiţeri, care ţinând cont de funcţia pe care o deţin nu au avut o poziţie imparţială faţă de inculpat în prezenta cauză penală, însă, declaraţiile martorului apărării Badrajan Svetlana, prima instanţă le-a apreciat critic, deşi aceasta cu certitudine a confirmat faptul că, în perioada în care a fost săvârșită sustragerea din 20 septembrie 2013, Susarenco Dumitru se afla în imposibilitatea de a se deplasa;

- mai mult, în motivarea învinuirii acuzarea a făcut trimitere la declaraţiile martorilor indicaţi mai sus, declaraţii apreciate de acuzare drept probe incontestabile a vinovăţiei lui Susarenco Dumitru, pe când aceste declaraţii erau contradictorii şi incerte. Deoarece aceste divergenţe nu au fost înlăturate, respectiv, nu urmau fi puse la baza sentinţei de condamnare;

- martorul-investigator sub acoperire cu date cifrate „Canalî Andrei Petru” a refuzat să dea careva declaraţii în cadrul şedinţelor de judecată, astfel, apărării nu i s-a oferit posibilitatea să formuleze întrebări pentru a verifica veridicitatea declaraţiilor date de către acest martor în cadrul urmăririi penale, ceea ce contravine prevederilor art. 6 din CțEDO;

- prima instanţă incorect a indicat în calitate de probe: ordonanţa privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţie din 15.08.2014, ordonanţa privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţie din 15.08.2014, ordonanţa de ridicare din 15.08.2014, ordonanţa de recunoaştere şi de anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din 19.08.2013, ordonanţa de recunoaştere şi de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 05.09.2014;

- la individualizarea pedepsei penale, prima instanţă nu a ţinut cont de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7, 75 Cod penal, nu a motivat în ce constă gradul de pericol social sporit al faptei săvârşite, nu a concretizat la care împrejurări a săvârșirii faptei s-a referit pentru a stabili pedeapsa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluţiei date, instanţa de apel a statuat că, prima instanţă în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală şi verificate în şedinţa de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, utilităţii, concludenţei, veridicităţii şi coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt şi de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția și respectiv condamnarea inculpatului Susarenco Dumitru în baza art. art. 186 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare; 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 4 ani închisoare; 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și

precursorilor pe termen de 5 ani; 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani; 44, 217^2 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani, fiind stabilită în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe termen de 5 ani.

Necătînd la faptul că inculpatul Susarenco Dumitru vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate a recunoscut-o parțial, instanța de apel a statuat că, vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele probe: *episodul furtului de la ASEM* - declarațiile părții vătămate Tuhari Elena (f.d. 8-9, vol. VI); martorului Sofroni Grigore (f.d. 7, vol. VI); plângerea din 20.09.2013 (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.09.2013, cu planșa ilustrativă (f.d. 7-14, vol. I); cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune (f.d. 21, vol. I); recipisa din 21.09.2013 (f.d. 25); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 10.10.2013 (f.d. 29-30, vol. I); *episodul furtului de la ÎCS „Shian Lian International Group" SRL* – declarațiile reprezentantului părții vătămate Tihon Vitalie (f.d. 10, vol. VI); martorului Ceban Ion (f.d. 11, vol. VI); denunțul din 11.11.2013 (f.d. 6, vol. II); demersul către IP Rîșcani din 11.11.2013 (f.d. 7, vol. II); certificatul contabil (f.d. 8, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.11.2013 (f.d. 9-11, vol. II); ordonanța de ridicare din 14.11.2013 (f.d. 26, vol. II); ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 15.11.2013 (f.d. 30, vol. II); *episodul cu privire la săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor prevăzute de art. art. 217 alin. (3) lit. b), 217^1 alin. (3) lit. b), 44, 217^2 Cod penal* – declarațiile martorilor Nereuță Ivan (f.d. 53-54, vol. VI); Tverdohleb Alexandru (f.d. 55, vol. VI); Cumpanici Andrian (f.d. 56, vol. VI); procesul-verbal de ridicare din 16.08.2014 (f.d. 7, vol. III); ordonanța privind autorizarea măsurilor speciale de investigație (urmărirea vizuală) din 15.08.2014 (f.d. 9-10, vol. III); ordonanța privind autorizarea măsurilor speciale de investigații (achiziția de control) din 15.08.2014 (f.d. 11-12, vol. III); procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 15.08.2014 (f.d. 13-15, vol. III); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 15.08.2014 (f.d. 18-19, vol. III); procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 16.08.2014 (f.d. 23-25, vol. III); raportul de expertiză nr. 7081 din 18.08.2014 (f.d. 75, vol. III); procesul-verbal de ridicare din 18.08.2014 (f.d. 58, vol. III); copia autentificată a ordonanței de percheziție la domiciliu din 15.08.2014 (f.d. 59, vol. III); copia autentificată a procesului-verbal de percheziție din 15.08.2014 (f.d. 60-61, vol. III); copia autentificată a încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16.08.2014 (f.d. 63, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2014 (f.d. 16, vol. III); procesul-verbal de ridicare din 18.08.2014 (f.d. 67, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.08.2014 (f.d. 68, vol. III); procesul-verbal de

ridicare din 05.09.2014 (f.d. 8, vol. IV); procesul-verbal de percheziție din 15.08.2014 (f.d. 10-11, vol. IV); demersul privind autorizarea percheziției la domiciliu din 16.08.2014 (f.d. 12, vol. IV); încheierea judecătorului de instrucție din 16.08.2014 (f.d. 13-14, vol. IV); ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din 05.09.2014 (f.d. 15, vol. IV); procesul-verbal de ridicare din 18.09.2014 (f.d. 24, vol. IV); raportul de expertiză nr. 7083 din 28.08.2014 (f.d. 28-31, vol. IV).

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel a statuat că, solicitarea apărării la acest segment urmează a fi respinsă, ori, prima instanță corect a reținut că, inculpatul Susarenco Dumitru a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, nu este angajat în câmpul muncii, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, fiind reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit o infracțiune similară.

Astfel, instanța de apel a conchis că la acest compartiment, prima instanță a respectat prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. ***Avocatul Costea Irina în numele inculpatului***, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care Susarenco Dumitru să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, cu condamnarea ultimului în baza art. art. 186 alin. (1), 217 alin. (3) lit. b), 44, 217^2 Cod penal, la pedeapsă mai blândă.

În susținerea recursului, cu referire la prevederile art. art. 8, 101 alin. (1), (4) Cod de procedură penală, apărarea a specificat motive similare celor invocate în cererea de apel, referindu-se la modalitatea greșită de apreciere a probelor de către instanțele de fond și argumentând în acest sens că, instanța de apel menținând sentința de condamnare nu a ținut cont de faptul că, inculpatul vina în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu a recunoscut-o, instanțele de fond greșit au reținut la baza vinovăției inculpatului, pe episodul furtului, declarațiile contradictorii ale părții vătămate Tuhari Elena, martorilor Sofroni Grigore, Nereuță Ivan, Tverdohleb Alexandru, Cumpanici Andrian care nu au avut o poziție imparțială față de inculpat, pe când declarațiile martorului Badrajan Svetlana urmau să fie acceptate de către instanțele de fond deoarece cu certitudine confirmă nevinovăția lui Susarenco Dumitru în săvârșirea infracțiunii de furt, acesta fiind în imposibilitate de a se deplasa la 20.09.2013.

Totodată apărarea, cu trimitere la unele explicații din doctrina juridică națională a opinat că, latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu au fost realizate.

Printre altele, recurentul a specificat că, ordonanțele privind autorizarea măsurilor speciale de investigație (urmărirea vizuală) din 15.08.2014, privind autorizarea măsurilor speciale de investigație (achiziția de control) din 15.08.2014, de ridicare din 15.08.2014, de recunoaștere și de anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din 19.08.2013, de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la

cauza penală din 05.09.2014 (f.d. 9-10, 11-12, 19-19, vol. III, 15, 16, vol. IV), în temeiul art. 93 Cod de procedură penală, nu pot servi drept probă și greșit au fost puse la baza unei hotărâri de condamnare.

La fel, martorul-investigatorul sub acoperire cu date cifrate „Canalî Andrei Petru” a refuzat să depună careva declarații în cadrul cercetării judecătorești, situație în care apărarea a fost în imposibilitate de a adresa întrebări martorului nominalizat, fapt care contravine prevederilor art. 6 din CțEDO.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, și anume instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, nu a motivat în ce constă gradul de pericol social al faptei săvârșite, nu a concretizat la care împrejurări a săvârșirii faptei s-a referit pentru a stabili pedeapsa, ilegal acceptând recalificarea învinuirii în sensul agravării, instanța de apel incorect a atribuit acțiunile inculpatului la categoriile infracțiunilor grave.

6. Asupra recursului declarat de apărare a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanţei de apel, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar şi se pronunţă asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu dispoziţia art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menţinerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal *(este nefondat)*. Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată şi motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanţei de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Or, raţiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în preîntâmpinarea şi înlăturarea erorilor în domeniul justiţiei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator al erorilor de drept admise de instanţele ierarhic inferioare.

În acest context, revenind la textul recursului declarat de apărare, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă de drept temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora decizia instanţei de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esenţă, recurentul critică hotărârea adoptată de instanţa de apel sub aspectul modalității greșite de apreciere a probelor, instanţa de apel nu a pătruns în esenţa cauzei deferită judecăţii şi eronat a dispus condamnarea lui Susarenco Dumitru în baza art. art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar la compartimentul individualizării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute de art. art. 186 alin. (1), 217 alin. (3) lit. b), 44, 217^2 Cod penal, pentru care inculpatul a recunoscut vina, instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră, care nu este proporțională faptelor săvârșite.

Verificând alegaţiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar instanţa de apel la adoptarea soluţiei de *respingere a apelurilor declarate de apărare și de inculpat cu menținerea sentinței*, a respectat prevederile art. art. 414-417 Cod de procedură penală, adoptând o soluţie corectă şi întemeiată.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra acestei concluzii reieşind din următoarele considerente.

În primul rând, relevant este de menţionat că la această etapă a procedurilor instanţa de recurs nu analizează conţinutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator şi nu stabileşte o altă situaţie de fapt, decât cea constatată de instanţele de fond, ori, aceasta fiind atributul exclusiv al acestor instanţe, deci, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greşită reţinere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situaţia de fapt stabilită de instanţele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului de cele imputate prin rechizitoriu *(la caz ordonanța procurorului privind modificarea acuzării în sensul agravării din 24.04.2015, f.d. 9, vol. V).*

Totodată, în acelaşi context, se remarcă că în cadrul procesului penal aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanţele judecătoreşti, cât şi de părţile din proces, se concretizează pe soluţia ce va fi dată în urma acestei activităţi.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet şi obiectiv.

Termenul *„convingere intimă”* exprimă atitudinea imparţială, independentă, fără prejudecăţi faţă de o probă sau alta.

Adică, judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanţe. Legea stabileşte că probele admisibile sunt apreciate după pertinenţa, concludenţa şi utilitatea acestora, iar toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Raportând cele expuse supra la verificarea şi aprecierea probelor efectuată de instanţa de apel, Colegiul penal lărgit evidenţiază că, instanţa de apel corect a ajuns la concluzia despre vinovăţia inculpatului de cele imputate prin rechizitoriu şi just a apreciat probatoriul acumulat.

Din contextul criticii autorului recursului rezultă, că instanţa de apel a apreciat unilateral probele administrate, însă, din actele cauzei se constată că instanţa le-a

creat părţilor condiţiile necesare, cercetând probele aşa cum au fost prezentate de părţi şi a conchis corect asupra circumstanţelor de fapt ale cauzei, efectuând o încadrare juridică corectă.

Tot în acest context, Colegiul penal reţine că, după cum rezultă din prevederile art. 314 Cod de procedură penală, instanţa de judecată este obligată, în procesul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit şi sub toate aspectele, probele prezentate de părţi, creându-le acestora condiţii necesare pentru cercetarea multilaterală şi în deplină măsură a circumstanţelor cauzei.

Opozabil celor enunţate de recurent, Colegiul penal lărgit verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanţa de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv, adoptând o soluţie corectă de menținere a sentinţei de condamnare, ori, soluţia instanţei de apel este argumentată şi corespunzătoare cumulului de probe administrate şi nemijlocit cercetate în şedinţele de judecată în condiţiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală şi, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, utilităţii, concludenţei, veridicităţii şi coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracţiunile incriminate în circumstanţele descrise în ordonanța procurorului din 24.04.2015 privind modificarea acuzării în sensul agravării (f.d. 9, vol. V), or, corect instanţa de apel a pus la baza condamnării lui Susarenco Dumitru probele enunțate la pct. 4 din prezenta decizie.

Aşadar, instanţa de recurs reiterează că, chestiunea de apreciere a probelor şi temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului, ori, pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influenţat asupra soluţiei cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu priveşte dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanţa între cele reţinute de instanţă şi conţinutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecinţă pronunţarea altei soluţii decât cea pe care materialul probator o susţine.

În cauza deferită judecăţii, o atare eroare nu a fost reținută de către instanţa de recurs și careva probe denaturate care ar răsturna soluția instanței de apel nu au fost constatate.

În privința argumentelor invocate de apărare referitor la necesitatea rejudecării cauzei și adoptării în privința inculpatului a unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217^1 alin. (3) lit. b) Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră poziția respectivă nefondată.

Referitor la *episodul furtului de la ASEM,* instanța de apel corect a reținut, că declaraţiile părții vătămate Tuhari Elena sunt pertinente şi concludente şi care pot fi puse la baza sentinţei de condamnare, iar alegația inculpatului precum că, prima instanță greșit a pus la baza condamnării pe acest episod doar declarațiile părții vătămate, corect au fost respinse ca neîntemeiate deoarece, la stabilirea vinovăției pe acest capăt de învinuire prima instanță a examinat mai multe probe, și anume a constatat că declarațiile părții vătămate Tuhari Elena coroborează cu declarațiile

martorului Sofroni Grigore și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10.10.2013 (f.d. 29, 30, vol. I).

În același context, instanța de apel corect a reținut că, probele enunțate supra la fel combat și declaraţiile inculpatului Susarenco Dunitru precum că, acesta nu a săvârșit furtul de la partea vătămată Tuhari Eelena deoarece avea probleme locomotorii și nu se putea deplasa, iar în ceea ce priveşte declaraţiile martorului apărării Badrajan Svetlana care a indicat că, inculpatul Susarenco Dumitru practic de jumătate de an nu se mişca, în lunile septembrie, octombrie, noiembrie inculpatul se afla în apartamentul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Cojbuc, 16, instanţa de apel corect a statuat pe concluzia primei instanțe care a apreciat critic aceste declarații, stabilind în acest sens că, vin în contradicţie cu materialele cauzei penale, inclusiv şi cu declaraţiile inculpatului Susarenco Dumitru care a recunoscut că, în luna noiembrie a săvârșit furtul din magazinul „Everest”, deşi martorul Badrajan Svetlana a indicat că, în luna noiembrie, inculpatul nu se putea deplasa.

Referitor la *episodul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 217[1] alin. (3) lit. b) Cod penal,* instanța de apel având în vedere prevederile art. 138 Cod procedură penală, corect a relevat, că faptul săvârșirii de către inculpatul Susarenco Dumitru a infracțiunii nominalizate se confirmă prin declarațiile inculpaților Susarenco Dumitru, Rotari Alexandr, precum și a martorilor Nereuță Ivan, Tverdohleb Alexandru, Cumpanici Andrian.

Cu referire la critica apărării precum că, martorul-investigatorul sub acoperire cu date cifrate „Canalî Andrei Petru” a refuzat să depună declaraţii în cadrul şedinţei de judecată, fapt prin care nu i s-a oferit posibilitate apărării să formuleze întrebări pentru a verifica veridicitatea declaraţiilor date de acest martor în cadrul urmăririi penale, instanţa de apel corect a găsit-o neîntemeiată, ori, acest fapt nu poate fi considerat ca o încălcare a unui proces echitabil, în condiţiile în care la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe care atestă efectuarea achiziţiei de control.

Printre altele, opozabil criticii apărării prin care se susține că instanța de apel în descriptivul deciziei, întru confirmarea vinovăției inculpatului, a făcut referire la ordonanțele procurorului din 15.08.2014 de ridicare, privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţie *(urmărire vizuală; achiziții de control)*, Colegiul penal relevă, că instanța de apel pe lângă faptul că în descriptivul deciziei a făcut referire la ordonanțele vizate, și-a întemeiat soluția de condamnare și pe alte probe cum sunt: procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 15.08.2014; procesul-verbal de ridicare din 15.08.2014; procesul-verbal privind consemnarea măsurilor de investigaţie din 16.08.2014; raportul de expertiză nr. 7081 din 18.08.2014; raportul de expertiză nr. 7083 din 28.08.2014, deci, chiar dacă instanța de apel greșit a făcut referire la actele enunțate, această eroare nu poate fi considerată de natură să răstoarne soluția primei instanțe, menținută de instanța de apel.

În ce privește capitolul individualizării pedepsei, care la fel a fost criticat de către titularul cererii de recurs, Colegiul penal enunţă, că la acest compartiment, instanța de apel a acordat deplină eficienţă prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod

penal.

Reieşind din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acţiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării operaţiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancţiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reţine că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate şi distincte - persoana infractorului şi împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanţa şi-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activităţii infracţionale săvârșite.

Astfel, instanţa de apel corect a reținut din materialele cauzei, că inculpatul Susarenco Dumitru a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, nu este angajat în câmpul muncii, careva circumstanțe atenuante în speță lipsesc, iar drept circumstanță agravantă servind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Deci, instanța de apel corect a atestat, că din cuprinsul părții descriptive a sentinței, prima instanță a soluționat chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material, or, pedeapsa penală a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului Susarenco Dumitru în limitele prevăzute de lege, luându-se în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

Motivele invocate în recursul ordinar de către apărare, descrise în **pct. 5.** al prezentei decizii, Colegiul penal lărgit nu le consideră relevante și ele urmează a fi respinse din motivele expuse supra, reieșind din faptul că există un cumul de probe legal administrate și cercetate de instanța de apel, care incontestabil confirmă vina inculpatului Susarenco Dumitru în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (1), 186 alin. (2) lit. c), d), 217^1 alin. (3) lit. b), 217 alin. (3) lit. b), 44, 217^2 Cod penal, iar pedeapsa aplicată, se încadrează în limitele legii penale.

Tot aici, Colegiul penal lărgit relevă, că instanţa de apel corect a constatat că în acţiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracţiunilor incriminate, inclusiv şi latura obiectivă, argumente pe care instanţa de recurs le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însuşeşte, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa şi practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CțEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19

aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reiterează, că printre garanţiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CțEDO, se enumeră şi faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent şi imparţial, ceea ce a fost realizat şi în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituţia R. Moldova, CțEDO cât şi de Codul de procedură penală.

Faţă de cele ce preced, instanţa de recurs conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelurilor.

În consecinţă, Colegiul penal lărgit menţionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanţa a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-417 Cod de procedură penală şi a pronunţat o hotărâre legală şi întemeiată, astfel că nu există temei pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de apărare.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Costea Irina în numele inculpatului, cu menţinerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe ***Susarenco Dumitru Gheorghe***.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2017.

Preşedinte Petru Ursache

Judecătorii Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma